

Teenklub i Rønne rykkede ud i naturen

Af Karenbodil Madsen, kirke- og kulturmedarbejder i Skt. Nicolai Kirke i Rønne

De fleste aktiviteter for teenagere var lukket ned i foråret på grund af Covid19. Og selv da de mindste fik lov til at komme i skole igen, måtte de store pænt blive hjemme, og kirkerummet var fortsat lukket. Det gav Karenbodil Madsen ideen til at flytte kirkens teenklub ud i det fri.

Kort tid efter påske tikkede en sms ind. »Kan vi ses snart?« Det var Asta, der længtes efter at komme i teenklub. Grundet corona havde alt været lukket ned. Nu var man begyndt at lukke samfundet op igen – men ikke kirkerne.

Skolerne var åbne igen – men ikke for de ældste elever. Jeg havde selv tænkt på, om vi kunne begynde i teenklubben. Sms'en jeg modtog, gav udslaget til at gøre noget ved det.

Alt skulle foregå i trygge rammer

Først kontaktede jeg min kontaktperson for at tale med hende om mine overvejelser. Hun gik med til, at jeg startede teenklubben op igen på den betingelse, at alt foregik udendørs, og at vi overholdt coronarestriktionerne. Dernæst kontaktede jeg alle teenagernes forældre for at sikre mig, at de var trygge ved, at deres barn kom i teenklub. Samtidig fik de teenklubbens coronaregler, så de kunne tale sammen om det i hjemmet. Reglerne var følgende:

*Vi skal alle holde afstand, når vi er sammen.
Medbring håndsprit.*

Er du forkølet, har hovedpine eller er syg på anden måde, må du ikke komme i klub. Hav tøj på, der passer til vejrforholdene.

Ud over ovennævnte regler var jeg på det tidspunkt også nødt til at sige, at de ikke måtte invitere nye venner med. Det føltes helt forkert at sige det, når vi normalt gerne vil byde alle velkommen og opfordrer teenagerne til at invitere venner med, men det var nødvendigt pga. forsamlingsforbuddet på maks. 10 personer.

»Vi holdt klub i shelters, på stranden og i private haver.«

Klub i shelters, på stranden og i private haver

Så var vi klar til at begynde. Teenagerne modtog som sædvanligt en sms på dagen med mødetidspunkt og sted. Alle skulle medbringe cykler, idet vi sammen skulle cykle et eller andet sted hen i nærområdet, hvor vi kunne holde udendørs klub. Vi holdt klub i shelters, på stranden og i private haver – fx hjemme hos en af teenagerne. Hver gang lavede vi en eller anden aktivitet, holdt en andagt og fik en forfriskning – i øvrigt som vi plejer. For mig var det vigtigt, at der stadig var noget genkendeligt, selv om vi holdt teenklub udendørs. Af aktiviteter kan bl.a. nævnes naturbingo, spille boccia og kongespil, gemmelege, fangelege, men også bare det at se på og opleve naturen. En af aftenerne var aktiviteten en længere cykeltur. For teenagerne var noget af det vigtigste at få tid til at snakke sammen. De var ikke i skole og savnede i den grad et fællesskab med deres venner.

Salmer, sang og snacks

Når vi holder andagt indendørs, bruger vi ofte en sangbog og/eller Bibler. Rent praktisk var det svært at tage det med til alle. I stedet lavede jeg et stykke papir til hver. På papiret stod der f.eks. et enkelt bibelvers eller et par sentenser samt en sang eller salme, som vi sang sammen. Der kunne måske også være et billede at se på. Hvis

de ville, måtte de tage det med hjem. Det valgte et par af dem at gøre sommetider. Det at synge ude i naturen var lidt grænseoverskridende for teenagerne, fordi de ikke var vant til det, og de var bange for, at der skulle komme nogle forbi, der hørte det. Men efterhånden fandt de ud af, at det nok ikke var så farligt.

I løbet af aftenen skulle vi have en forfriskning. Flere af teenagerne havde selv medbragt håndsprit, men ellers havde vi både håndsprit og vådservietter med, som de kunne bruge. Vådservietter viste sig at være rigtig godt at have, især hvis de unges hænder var blevet snavsede af den aktivitet, vi havde lavet, og der ikke lige var vand i nærheden. Alt spiseligt var pakket i poser på forhånd, så hver teenager fik udleveret en pose. Derudover fik hver en juicebrik eller vand på flaske.

Fremover vil vi være mere ude

Efter ca. 1½ måned med udendørs klub, spurgte teenagerne, om vi kunne holde klub indendørs igen. Jeg spurgte, om de var kedede af at være ude. Det var de ikke, men det var lige så meget et udtryk for en længsel efter, at det hele bliver normalt igen. I klubarbejdet har jeg altid prioriteret, at vi kommer ud i sommerhalvåret, men dette forår var der ikke noget alternativ. Det var enten at være udendørs og ellers ingen klub. Vi havde nogle gode aftener, men jeg kunne jeg godt ønske mig, at jeg havde været endnu bedre til at udnytte naturen i aktiviteterne og andagterne. Det fik mig da også efterfølgende til at tilmelde mig et endagskursus, hvor jeg fik lidt inspiration. Fremadrettet kunne jeg godt overveje, om vi skal endnu mere ud i sommerhalvåret, end vi tidligere har været.

»Fremadrettet kunne jeg godt overveje, om vi skal endnu mere ud i sommerhalvåret, end vi tidligere har været.«